

Tikslinių fondų gairės

Ižanga

- 1.1. Pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (toliau – EIOPA reglamentas)¹, 16 straipsnį EIOPA parengė tikslinių fondų gaires.
- 1.2. Gairės susijusios su 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (toliau – direktyva „Mokumas II“)² 99 straipsnio b punktu ir 111 straipsnio 1 punktu bei įgyvendinimo priemonių 80, 81, 216 ir 217 straipsniais³.
- 1.3. Šios gairės skirtos priežiūros institucijoms pagal direktyvą „Mokumas II“.
- 1.4. Šių gairių tikslas – skatinti nuoseklų požiūrį padedant įmonėms ir priežiūros institucijoms:
 - (a) nustatyti, ar kurie nors nuosavų lėšų elementai negali padengti visų einamųjų nuostolių dėl nepakankamos galimybės perleisti įmonės viduje, atsižvelgiant į skirtingas valstybių narių nacionalines, teines ir produktų sistemas, kuriose gali būti steigiami tiksliniai fondai, ir atsižvelgiant į tai, kaip apskaičiuojami tie nuosavų lėšų elementai;
 - (b) nustatyti, kas sudaro tikslinio fondo turtą ir įsipareigojimus nustatant su apribotais nuosavų lėšų elementais susijusį turtą ir įsipareigojimus;
 - (c) apskaičiuoti sąlyginį mokumo kapitalo reikalavimą (toliau – MKR) kiekvienam tiksliniam fondui, kai MKR apskaičiuojamas taikant standartinę formulę arba vidaus modelį;
 - (d) palyginti apribotų nuosavų lėšų elementų sumą tiksliniame fonde su tikslinio fondo sąlyginiu MKR;
 - (e) įmonėms apskaičiuoti MKR, kai yra vienas arba daugiau tikslinių fondų;
 - (f) kai MKR apskaičiuojamas naudojant vidaus modelį, nustatyti duomenų, kuriuos įmonės turėtų teikti priežiūros institucijoms vertinant sistemą diversifikacijos efektui įvertinti, pobūdį, atsižvelgiant į svarbius diversifikacijos apribojimus dėl tikslinių fondų buvimo.
- 1.5. Dėl reikalavimo apskaičiuoti sąlyginį MKR tiksliniam fondui įmonės neprivalo tiksliniame fonde turėti nuosavų lėšų sumą, kuri būtų lygi sąlyginiam MKR ar didesnė. Tačiau, kai nuosavų lėšų suma tiksliniame fonde yra mažesnė nei sąlyginis MKR, įmonė neatitiks savo MKR, nebent tam MKR padengti pakanka bendros tikslinio fondo nuosavų lėšų ir likusių įmonės dalių nuosavų lėšų sumos, pritaikius įgyvendinimo priemonių 82 straipsnyje nustatytas ribas.

¹ OL L 331, 2010 12 15, p. 48–83.

² OL L 335, 2009 12 17, p. 1–155.

³ OL L 12, 2015 01 17, p. 1–797.

- 1.6. Šios gairės, išskyrus 1–5 gaires, aktualios turto ir įsipareigojimų portfeliams, kuriems po priežiūros institucijų patvirtinimo pritaikyta suderinimo korekcija.
- 1.7. Terminai, kurių apibrėžties gairėse nėra, vartojami, kaip apibrėžta įvade minėtuose teisės aktuose.
- 1.8. Šios gairės taikomos nuo 2015 m. balandžio 1 d.

1 gairė. Tikslinių fondų savybės ir taikymo sritis

- 1.9. Įmonės turėtų identifikuoti tikslinius fondus nurodydamos šias savybes:
 - a) apribojimas, taikomas turtui dėl tam tikrų einamųjų įsipareigojimų, dėl kurių nuosavos lėšos įmonės versle būtų apribotos, yra pagrindinė tikslinio fondo savybė;
 - b) tiksliniai fondai gali atsirasti, kai teisė gauti dalį pelno yra numatyta susitarime ir taip pat kai teisės gauti dalį pelno nėra;
 - c) tikslinis turtas ir įsipareigojimai turėtų sudaryti nustatomą vienetą, tarsi tikslinis fondas būtų atskira įmonė, bet nėra būtina, kad šie elementai būtų valdomi kartu kaip atskiras vienetas ar sudarytų atskirą subfondą, kad būtų suformuotas tikslinis fondas;
 - d) jei tikslinio fondo turto pajamos arba grąža taip pat yra įtrauktos į tikslinio fondo susitarimą, įmonės gali jas bet kada atsekti, t. y. įmonės gali identifikuoti elementus kaip įtrauktus ar patenkančius į susitarimą, pagal kurį sudaromas tikslinis fondas.

2 gairė. Susitarimai ir produktai, kurie paprastai nepatenka į tikslinių fondų taikymo sritį

- 1.10. Nustatydamos tikslinius fondus įmonės turėtų atsižvelgti į šiuos susitarimus ir produktus, kurie paprastai nepatenka į tikslinių fondų taikymo sritį:
 - a) tradiciniai su investiciniais vienetais susieti produktai, kaip nurodyta direktyvos „Mokumas II“ 132 straipsnio 3 dalyje;
 - b) tradiciniai su indeksu susieti produktai, kaip nurodyta direktyvos „Mokumas II“ 132 straipsnio 3 dalyje;
 - c) atidėjiniai, įskaitant techninius atidėjinius ir nuostolių svyravimo išlyginimo atidėjinius, sąskaitose ar finansinėse ataskaitose, parengtose pagal tam tikroje jurisdikcijoje taikomus reikalavimus, nėra tiksliniai fondai vien dėl to, kad yra suformuoti tokiose finansinėse ataskaitose;
 - d) tradicinė perdraudimo veikla, jei dėl individualių sutarčių neatsiranda įmonių turto apribojimų;
 - e) skoloms padengti naudojamas turtas ir panašūs susitarimai, kuriais siekiama likvidavimo procedūros metu apsaugoti draudėjus, t. y. visos įmonės draudėjus ar įmonės draudėjų atskirus skyrius ar grupes, įskaitant turtą, paminėtą registre pagal direktyvos „Mokumas II“ 275 straipsnio a punkte ir 276 straipsnyje (specialiame registre);

- f) gyvybės ir ne gyvybės draudimo veikla mišraus draudimo įmonėse, vykdančiose gyvybės ir ne gyvybės ar sveikatos draudimo veiklą pagal direktyvos „Mokumas II“ 73 ir 74 straipsnius, tačiau nepamirštant, kad tikslinis fondas vis tiek gali susiformuoti bet kurioje ar abiejose mišraus draudimo įmonės dalyse priklausomai nuo pagrindinės draudimo veiklos pobūdžio;
- g) perteklinės lėšos nepatenka į tikslinį fondą tik todėl, kad jos yra perteklinės lėšos, bet galėtų patekti, jei susidarytų tiksliniame fonde;
- h) portfelio perdavimas įmonei reorganizuojant veiklą, kai atskiriant priimančiosios įmonės vykdomos draudimo veiklos turtą nuo perduodamo portfelio turto nesuformuojamas tikslinis fondas, jei toks atskyrimas vykdomas pagal nacionalinę teisę siekiant apsaugoti vykdomą draudimo veiklą nuo tik laikinai perduodamo fondo;
- i) darbo stažo fondai, kuriuose draudėjai turi teisę į dalį fondo, dažniausiai minimalią iš anksto nustatytą procentinę dalį, kaip nurodyta draudimo liudijime, ir neturi teisės į jokiais sumas, nepaskirstytas pagal tą nustatytą pelno pasidalijimo mechanizmą. Draudėjams paskirstomos sumos įtraukiamos į techninius atidėjinius. Draudėjams nepaskirstytos sumos yra visiškai perleistinos, gali būti gražintos akcininkams ar kitiems kapitalo šaltiniams, gali būti naudojamos nuostoliams padengti ir, kai jų yra ar gali, bet neprivalo būti, gali būti naudojamos didinant išmokas draudėjams ir todėl gali būti dalis nuosavų lėšų, kurioms netaikomi jokie apribojimai.

3 gairė. Apribojimai, dėl kurių susiformuoja tiksliniai fondai

- 1.11. Įmonės turėtų nustatyti bet kokių turtą ir veiklos nuosavas lėšas veikiančių apribojimų pobūdį ir su tuo susijusius įsipareigojimus pagal sutartis, draudėjams ar pagal riziką, kuriai padengti gali būti naudojamas toks turtas ir nuosavos lėšos.
- 1.12. Siekdamas nustatyti tokius apribojimus, dėl kurių susiformuoja tiksliniai fondai, įmonės turėtų atsižvelgti bent į:
 - a) sutarties sąlygas;
 - b) atskirą teisinį susitarimą, galiojantį kartu su draudimo liudijimo sąlygomis;
 - c) įstatų, statuto ar kitų įmonės ar organizacijos steigiamųjų dokumentų nuostatas;
 - d) nacionalinės teisės aktus ar reglamentus dėl produktų kūrimo ar įmonių santykių su savo draudėjais: tiksliniai fondai susiformuoja, kai esant teisės nuostatomis, kuriomis apsaugoma visuotinė gerovė valstybėje narėje, įmonė privalo naudoti tam tikrą turtą tik tam tikros savo veiklos dalies tikslais;
 - e) Europos Sąjungos teisės aktų nuostatas, perkeltas į nacionalinę teisę ar taikomas tiesiogiai;

- f) susitarimus, galiojančius pagal teismo ar kitos kompetentingos institucijos nutartį, pagal kuriuos reikalaujama atskirti ar apriboti turtą ar nuosavas lėšas vienai ar daugiau draudėjų grupių apsaugoti.

1.13. Įmonės turėtų atsižvelgti į visus su turtu ir nuosavomis lėšomis susijusius apribojimus, kurių yra tuo metu, kai apskaičiuojamas MKR, nesvarbu, kiek laiko galioja tie einamieji apribojimai.

4 gairė. Tikslinių fondų vertinimo apimtis

1.14. Nustatydamos savybes ir apribojimus, dėl kurių vertinami tiksliniai fondai, įmonės turėtų bent palyginti savo draudimo veiklos susitarimus su šių rūšių tiksliniais fondais:

- a) turto ir įsipareigojimų fondas, skirtas su teise gauti dalį pelno susijusiai veiklai („su pelnu“), kuris gali būti naudojamas tik tam tikrų draudėjų nuostoliams padengti ar kilus tam tikrai rizikai, jei yra įvykdytos šios svarbiausios sąlygos:
 - i. draudėjai tiksliniame fonde turi aiškių teisių, susijusių su kita įmonės vykdoma veikla;
 - ii. šiame fonde yra apribojimų dėl turto naudojimo ir tokio turto gražos, kad būtų užtikrintas ne fondo įsipareigojimų vykdymas ar nuostolių dengimas;
 - iii. fonde paprastai palaikomas turto perteklius palyginti su įsipareigojimais, ir tą perteklių sudaro apribotos nuosavo lėšos, nes jos naudojamos taikant ii punkte minėtus apribojimus;
 - iv. tiksliniame fonde paprastai užtikrinama teisė gauti dalį pelno, kai draudėjai gauna minimalią fondo pelno dalį, paskirstomą išmokant papildomas išmokas ar imant mažesnes įmokas, ir tam tikrais atvejais akcininkai gali po to gauti tokio pelno likutį;
- b) teisiškai privalomas susitarimas ar patikos fondas, sukurti draudėjų naudai, kai pagal draudimo liudijimą arba neatsižvelgiant į jį susitariama, kad tam tikros įplaukos ar turtas patektų į patikos fondą ar teisiškai privalomą susitarimą arba būtų paskirstyta tam tikrų draudėjų naudai;
- c) tiksliniai fondai, kuriuose tam tikras turtas ar nuosavos lėšos yra apribotos, kaip nurodyta įstatuose, statute ar kituose įmonės ar organizacijos steigiamuosiuose dokumentuose;
- d) tiksliniai fondai, kurie susiformuoja dėl nacionalinėje teisėje nustatytų apribojimų ar susitarimų;
- e) susitarimai pagal Europos Sąjungos teisę, įskaitant direktyvą „Mokumas II“ ir įgyvendinimo priemones:
 - i. direktyvos „Mokumas II“ 304 straipsnyje nustatytas veiklos atskyrimo reikalavimas profesinės pensijos skyrimo veiklai ir pensijų išmokoms. Todėl šios rūšies tiksliniams fondams reikėtų apsvarstyti galimybę taikyti nuosavų lėšų korekciją pagal

įgyvendinimo priemonių 80 ir 81 straipsnius. Tačiau įgyvendinimo priemonių 217 straipsnyje įtvirtintas reikalavimas apskaičiuoti MKR kaip tikslinių fondų ir likusių dalių sąlyginių MKR sumą netaikomas, nes pagal direktyvos „Mokumas II“ 304 straipsnį galima pripažinti diversifikacijos efektą, jei paisoma draudėjų ir naudos gavėjų interesų kitose valstybėse narėse;

- ii. Direktyvos 2003/41/EB 4 straipsnyje numatyta galimybė valstybėms narėms taikyti tam tikras tos direktyvos nuostatas draudimo įmonių vykdomai profesinių pensijų skyrimo veiklai, įgyvendinant tos veiklos turto ir įsipareigojimų atskyrimo reikalavimą. Ši nuostata gali būti aktuali veiklai, kurią taip vykdo įmonės, negavusios leidimo pagal direktyvos „Mokumas II“ 304 straipsnį. Šiuo atveju taikomi įgyvendinimo priemonių 81 ir 217 straipsnių reikalavimai. Iki 2019 m. gruodžio 31 d. direktyvos „Mokumas II“ 308b straipsnio 15 dalyje numatyta pereinamojo laikotarpio priemonė, pagal kurią šiai veiklai galima taikyti teisės aktus, reglamentus ir administracines nuostatas, patvirtintas valstybėse narėse dėl tam tikrų Direktyvos 2002/83/EB straipsnių.

1.15. Įmonės turėtų pripažinti, kad apribota galimybė perleisti turtą ir vykdyti diversifikaciją tarp priskirto suderinimo korekcijos portfelio ir likusios įmonės reiškia, kad tokiems suderinimo korekcijos portfeliams taikomi vertinimai, prielaidos ir skaičiavimai pagal įgyvendinimo priemonių 81, 216, 217 ir 234 straipsnius. Jei įmonėse yra suderinimo korekcijų portfelių, jos turėtų taikyti 6–17 gaires.

5 gairė. Reikšmingumas

1.16. Kai tikslinis fondas yra nereikšmingas, pagal įgyvendinimo priemonių 81 straipsnį įmonės gali išskaičiuoti visą apribotų nuosavų lėšų elementų sumą iš sumos, kurios reikia MKR ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti. Šiuo atveju pagal įgyvendinimo priemonių 216 straipsnį įmonės neprivalo apskaičiuoti sąlyginio MKR tiksliniam fondui. Tačiau įmonės turėtų įtraukti nereikšmingų tikslinių fondų turtą ir įsipareigojimus į likusią įmonės dalį. Šie turtas ir įsipareigojimai bus įtraukti į įmonių bendrojo MKR skaičiavimą.

1.17. Įmonės turėtų įvertinti tikslinio fondo reikšmingumą vertindamos:

- a) riziką, kuri kyla ar yra dengiama tiksliniame fonde;
- b) tikslinio fondo turtą ir įsipareigojimus;
- c) apribotų nuosavų lėšų sumą tiksliniame fonde, tų sumų kintamumą laike ir apribotų nuosavų lėšų dalį palyginti su visomis nuosavomis lėšomis;
- d) įmonės bendro turto ir įsipareigojimų reikalavimo dalį, tenkančią tiksliniam fondui atskirai ar kartu su kitais tiksliniais fondais;
- e) tikslinio fondo tikėtiną poveikį apskaičiuojant MKR dėl apribotos rizikos diversifikacijos.

6 gairė. Tikslinio fondo turtas

1.18. Įmonės turėtų nustatyti tikslinio fondo turta, kuris gali būti bet koks konkretus turtas ar turto grupė ir bet kokie susiję pinigų srautai, kuriems taikomi apribojimai pagal susitarimus, dėl kurių susiformuoja tiksliniai fondai, kaip išdėstyta 3 gairėje.

7 gairė. Tikslinio fondo įsipareigojimai

1.19. Įmonės turėtų nustatyti tikslinio fondo įsipareigojimus, kurie gali būti tik tie įsipareigojimai, kuriuos galima konkrečiai priskirti tikslinio fondo draudimo liudijimams ar rizikos rūšims, arba tie, kuriems gali būti naudojamas apribotas turtas. Nustatydamos tikslinio fondo įsipareigojimus, susijusius su teise gauti dalį pelno, į tiksliausią įsipareigojimų įvertį įmonės turėtų įtraukti įmonės nuožiūra planuojamas išmokėti išmokas.

1.20. Įmonės turėtų užtikrinti, kad įsipareigojimų vertinimas, pagal poreikį įtraukiant ir įmonės nuožiūra planuojamas išmokėti išmokas, kuris yra naudojamas tikslinio fondo skaičiavimams atlikti, būtų toks pat, kaip tų įsipareigojimų vertinimas, jei jie nebūtų įtraukti į tikslinį fondą.

8 gairė. Planuojami su akcininkais susiję perdavimai

1.21. Taikydamos įgyvendinimo priemonių 80 straipsnio 2 dalį įmonės turėtų vertinti planuojamus su akcininkais susijusius perdavimus kaip:

- a) aktualius tik kalbant apie teisę gauti dalį pelno;
- b) vyksiančius, kai į tiksliausią įsipareigojimų įvertį įtraukiamos atitinkamos įmonės nuožiūra planuojamos išmokėti išmokos;
- c) dalį tikslinio fondo turto pertekliaus palyginti su įsipareigojimais, o ne kaip tikslinio fondo įsipareigojimą;
- d) be kita ko, perdavimus, susijusius su deklaruotomis draudiko pelno dalimis, jau įtrauktomis į garantuotas išmokas, bet kai atitinkama akcininkams paskirstytina suma dar neperleista iš tikslinio fondo.

9 gairė. Tikslinio fondo sąlyginio MKR apskaičiavimas: standartinė formulė

1.22. Įmonės, taikydamos įgyvendinimo priemonių 217 straipsnyje išdėstyta metodiką, turėtų atlikti šiuos veiksmus:

- a) taikydamos MKR apskaičiavimo metodiką tikslinio fondo turtui ir įsipareigojimams taip, tarsi tikslinis fondas būtų atskira įmonė, įmonės turėtų įtraukti su operacine rizika susijusį kapitalo reikalavimą ir visas būtinas korekcijas, susijusias su techninių atidėjinių ir atidėtuųjų mokesčių galimybe padengti nuostolius;
- b) įmonės, sudėdamos kapitalo reikalavimus pagal blogiausio atvejo scenarijų visai įmonei kiekvienam submoduliui ir rizikos moduliui standartinės

formulės sudėjimo tvarka pagal direktyvos „Mokumas II“ 104 straipsnį, gali pripažinti rizikos rūšių diversifikaciją tiksliniame fonde;

- c) kiekvieno tikslinio fondo kapitalo reikalavimas turėtų būti apskaičiuojamas neatsižvelgiant į įmonės nuožiūra planuojamų išmokėti išmokų rizikos mažinimo poveikį. Jei yra teisė gauti dalį pelno, prielaidos dėl būsimų draudiko pelno dalių normų skirtumų turėtų būti realistinės, ir jomis turi būti tinkamai atsižvelgiama į pokyčių poveikį tikslinio fondo lygmeniu, įskaitant poveikį planuojamų su akcininkais susijusių perdavimų vertei ir sutarčių, teisės aktų ar reglamentų reikalavimams dėl teisės gauti dalį pelno mechanizmo;
- d) jei dėl dvikrypčių scenarijų blogiausio atvejo scenarijų rizikos kapitalo poreikis yra neigiamas, net ir atsižvelgus į galimą įsipareigojimų padidėjimą taikant teisės gauti dalį pelno mechanizmus, ir todėl padidėtų tikslinio fondo pagrindinės nuosavos lėšos, rizikos kapitalo poreikis turėtų būti nustatytas kaip nulinis.

10 gairė. Tikslinio fondo sąlyginio MKR apskaičiavimas: vidaus modelis

1.23. Apskaičiuodamos tikslinio fondo sąlyginį MKR pagal įgyvendinimo priemonių 81 straipsnio 1 dalies a punktą įmonės turėtų užtikrinti, kad:

- a) naudojant vidaus modelį būtų galima apskaičiuoti kiekvieno tikslinio fondo sąlyginį MKR taip, tarsi kiekvienas tikslinis fondas būtų atskira įmonė, aprėpiant tik į tą tikslinį fondą įtrauktą draudimo veiklą;
- b) kiekvieno sąlyginio MKR apskaičiavimas atitiktų visos įmonės MKR apskaičiavimą;
- c) rizikos mažinimo priemonės ir planuojami valdymo veiksmai, įtraukti į kiekvieno tikslinio fondo sąlyginio MKR apskaičiavimą, atitiktų rizikos mažinimo priemones ir planuojamus valdymo veiksmus, įtrauktus į visos įmonės MKR apskaičiavimą konkrečiai atskirtai draudimo veiklai, ir 9 gairę;
- d) metodika ir prielaidos, naudojamos apskaičiuojant kiekvieno tikslinio fondo sąlyginį MKR, turėtų atitikti metodiką ir prielaidas, naudojamas dėl tų pačių rūšių turto, įsipareigojimų ir rizikos apskaičiuojant visos įmonės MKR;
- e) sąlyginiam MKR apskaičiuoti būtų naudojamos tik tokios rizikos mažinimo priemonės, planuojami valdymo veiksmai, metodikos ar prielaidos, kurios skiriasi nuo naudojamų visos įmonės MKR apskaičiuoti, kai reikia gauti reikalavimus atitinkantį sąlyginį MKR, ir kad būtų dokumentuotas bet kokių skirtumų pagrindimas.

11 gairė. Kaip nustatyti, ar apribotos nuosavos lėšos tiksliniame fonde viršija sąlyginį MKR: standartinė formulė ir vidaus modelis

1.24. Įmonės turėtų palyginti apribotų nuosavų lėšų elementų sumą tiksliniame fonde su apskaičiuotu tikslinio fondo sąlyginiu MKR, kaip išdėstyta 9 ar 10 gairėje.

- 1.25. Pagal įgyvendinimo priemonių 81 straipsnio 2 dalį reikalaujamos korekcijos tikslas – leisti, kad tik sąlyginį MKR atitinkanti nuosavų lėšų suma būtų naudojama visos įmonės MKR ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti.
- 1.26. Jei tikslinio fondo nuosavų lėšų suma yra tokia pati ar mažesnė nei tikslinio fondo sąlyginis MKR, įmonės neturėtų atlikti jokių nuosavų lėšų korekcijų, nes nėra sąlyginį MKR viršijančių apribotų nuosavų lėšų elementų. Šiuo atveju MKR ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti gali būti naudojamos visos tikslinio fondo nuosavos lėšos.

12 gairė. Visos įmonės MKR apskaičiavimas, kai yra tikslinių fondų: standartinė formulė

- 1.27. Apskaičiuodamos atskirą sąlyginį MKR likusiai įmonės daliai, įmonės turėtų tvarkyti tos likusios įmonės dalies turtą ir įsipareigojimus, tarsi jie priklausytų atskirai įmonei, ir taikyti 9 gairę.
- 1.28. Įmonės, apskaičiuodamos MKR kaip kiekvieno tikslinio fondo ir likusios įmonės dalies sąlyginių MKR sumą, kad nepažeistų įgyvendinimo priemonių 227 straipsnio 2 dalies, neturėtų įtraukti jokių diversifikacijos išmokų tarp tikslinių fondų arba tarp tikslinių fondų ir likusios įmonės dalies.
- 1.29. Įmonės turėtų nustatyti visų neigiamų sąlyginių MKR nulinę vertę prieš sudėdamos tas sumas su teigiamais tikslinių fondų ir likusios įmonės dalies sąlyginiais MKR.

13 gairė. Visos įmonės MKR apskaičiavimas, kai yra tikslinių fondų: vidaus modelis

- 1.30. Pagal įgyvendinimo priemonių 234 straipsnio b punktą ii papunktį vidaus modelį naudojančios įmonės turėtų užtikrinti, kad:
- a) apsvarstytų, kaip apskaičiuojamas kiekvieno tikslinio fondo sąlyginis MKR;
 - b) apsvarstytų, kaip diversifikacijos efekto vertinimo sistemoje atsižvelgiama į diversifikacijos apribojimus, susijusius su esamais tiksliniais fondais; ir
 - c) pateiktų duomenis ir informaciją priežiūros institucijoms šiais klausimais:
 - i. koks kiekvieno tikslinio fondo draudimo veiklos pobūdis ir koku požiūriu ji yra tokia pati ar skiriasi nuo kituose tiksliniuose fonduose ir likusioje įmonės dalyje vykdomos veiklos;
 - ii. kiek yra susietos su šiomis veiklos sritimis susijusios rizikos rūšys;
 - iii. kokie ankstesni duomenys apie nuostolius, susijusius su įvairiomis draudimo veiklos dalimis;
 - iv. koks yra su kiekvienu tiksliniu fondu susijusių apribojimų pagrindimas ir pobūdis;
 - v. paaiškinimas dėl diversifikacijos šaltinio, kalbant apie tokius apribojimus ir svarbiausių priklausomybę lemiančių kintamųjų nustatymą;

- vi. nelinijinės priklausomybės ir reikšmingo diversifikacijos trūkumo analizė kraštutinių scenarijų atveju;
- vii. kiek i–iv punktuose pateiktais duomenimis patvirtinami diversifikacijos efektai tarp tikslinių fondų arba tarp tikslinių fondų ir likusios įmonės dalies.

1.31. Pagal įgyvendinimo priemonių 234 straipsnio b punktą ii papunktį priežiūros institucijos turėtų įvertinti:

- a) kaip apskaičiuojamas sąlyginis MKR ir atsižvelgiama į diversifikacijos išmokas vidaus modelyje;
- b) ar prielaidos, kuriomis grindžiama diversifikacijos efektams įvertinti naudojama sistema, yra pagrįstos empiriškai, kalbant apie 1.30 dalies c punkte išvardytus elementus.

14 gairė. Skaičiavimo metodikos taikymas panašioms tiksliniams fondams

1.32. Jei įmonė nori taikyti tą pačią skaičiavimo metodiką keliems panašioms tiksliniams fondams, jie turėtų įtikinti priežiūros instituciją, kad taikant metodiką kiekvienam iš panašių tikslinių fondų gaunami pakankamai tikslūs rezultatai.

15 gairė. Nuolatinis vertinimas: įmonės veiksmai taikant vidaus modelį

1.33. Pasikeitus aplinkybėms, kurios daro poveikį pagal 13 gairę pateiktų duomenų ar informacijos tikslumui ir kurios gali turėti įtakos priežiūros institucijos vertinimui, ar įmonės vidaus modelio rezultatai tinkamai atspindi sumažėjusią diversifikaciją, įmonės turėtų nustatyti, ar reikia keisti vidaus modelį pagal vidaus modelio keitimo politiką. Įmonės turėtų pranešti priežiūros institucijoms apie visus po to darysimus nedidelius pakeitimus, kai teiks ketvirčio ataskaitą apie nedidelius pakeitimus. Įmonės turėtų pateikti priežiūros institucijoms prašymą patvirtinti reikšmingais laikomus pakeitimus pagal vidaus modelio keitimo politiką.

16 gairė. Nuolatinis vertinimas: priežiūros institucijų veiksmai, susiję su vidaus modeliais

1.34. Priežiūros institucijos turėtų parengti tvarką, pagal kurią nagrinėtų iš įmonių gautą informaciją apie pasikeitusį vidaus modelio gebėjimą teikti rezultatus, kurie tinkamai atspindėtų diversifikaciją tarp tam tikrų tikslinių fondų arba tarp tikslinių fondų ir likusios įmonės, kuriai taikomas vidaus modelis, dalies.

17 gairė. Pranešimas apie MKR pagal rizikos modulius įmonėms, kuriose yra tikslinių fondų ar suderinimo korekcijos portfelių

1.35. Apskaičiuodamos MKR sumą pagal rizikos modulius siekiant teikti informaciją pagal įgyvendinimo priemonių 311 straipsnio 2 dalies a punktą ir viešai skelbti duomenis pagal įgyvendinimo priemonių 297 straipsnio 2 dalies b punktą, standartinę formulę taikančios įmonės turėtų nustatyti nediversifikacijos

efektus. Tam įmonės turėtų pagal rizikos modulius paskirstyti pagal įgyvendinimo priemonių 217 straipsnį apskaičiuotų sąlyginių MKR sumos ir įmonės MKR (lyg diversifikacija nebūtų sumažėjusi) skirtumą. Apskaičiuodamos skirtumą įmonės gali pasinaudoti vienu iš Techniniame priede pateiktų supaprastinimų. Pasirinktas požiūris turi būti taikomas nuosekliai.

Atitikties ir pranešimo taisyklės

- 1.36. Šiame dokumente pateikiamos pagal EIOPA reglamento 16 straipsnį parengtos gairės. Vadovaudamosi EIOPA reglamento 16 straipsnio 3 dalimi, kompetentingos institucijos ir finansų įstaigos deda visas pastangas, kad gairių ir rekomendacijų būtų laikomasi.
- 1.37. Kompetentingos institucijos, kurios laikosi arba ketina laikytis šių gairių, turėtų jas tinkamai įtraukti į savo reguliavimo ar priežiūros sistemą.
- 1.38. Kompetentingos institucijos per du mėnesius nuo šių gairių vertimo paskelbimo pateikia EIOPA patvirtinimą, ar jos laikosi arba ketina laikytis šių gairių, ir nurodo nesilaikymo priežastis.
- 1.39. Negavus atsakymo iki šio termino, bus laikoma, kad kompetentingos institucijos pranešimo reikalavimo nesilaiko ir apie tai bus pranešta.

Baigiamoji nuostata dėl peržiūros

- 1.40. Šias gaires peržiūri EIOPA.

Techninis priedas. MKR apskaičiavimo supaprastinimas, lyg diversifikacija nebūtų sumažėjusi (17 gairė)

1 supaprastinimas (tiesioginis sumavimas submodulio lygmeniu)

1.41. MKR, lyg diversifikacija nebūtų sumažėjusi, apskaičiuojamas taip:

- (a) kiekvienam gyvybės draudimo veiklos, ne gyvybės draudimo veiklos, sveikatos draudimo veiklos submoduliui, rinkos ir sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizikos moduliui subjekto (bendrojo) kapitalo poreikio koeficientas apskaičiuojamas kaip visų tikslinių fondų ir likusios įmonės dalies (bendrojo) kapitalo poreikio koeficientų suma;
- (b) gyvybės draudimo veiklos, ne gyvybės draudimo veiklos, sveikatos draudimo veiklos, rinkos ir sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizikos moduliams kapitalo poreikio koeficientai apskaičiuojami sumuojant pirmiau gautus submodulių rezultatus naudojant atitinkamas koreliacines matricas;
- (c) subjekto kapitalo poreikio koeficientas operacinei rizikai ir nematerialiajam turtui apskaičiuojamas kaip visų tikslinių fondų ir likusios įmonės dalies kapitalo poreikio koeficientų suma;
- (d) techninių atidėjinių ir atidėtųjų mokesčių galimybės padengti nuostolius korekcija apskaičiuojama kaip tų korekcijų suma visuose tiksliniuose fonduose ir likusioje įmonės dalyje;
- (e) MKR, lyg diversifikacija nebūtų sumažėjusi, apskaičiuojamas taikant įprastinę MKR formulę (pateikiamą direktyvos „Mokumas II“ 103 straipsnyje) kaip duomenis naudojant pirmiau apskaičiuotas vertes.

2 supaprastinimas (tiesioginis sumavimas modulio lygmeniu)

1.42. MKR, lyg diversifikacija nebūtų sumažėjusi, apskaičiuojamas taip:

- (a) kiekvienam rizikos moduliui (gyvybės draudimo veiklos, ne gyvybės draudimo veiklos, sveikatos draudimo veiklos, rinkos ir sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizikos moduliams) subjekto (bendrojo) kapitalo poreikio koeficientas apskaičiuojamas kaip visų tikslinių fondų ir likusios įmonės dalies (bendrojo) kapitalo poreikio koeficientų suma;
- (b) subjekto kapitalo poreikio koeficientas operacinei rizikai ir nematerialiajam turtui apskaičiuojamas kaip visų tikslinių fondų ir likusios įmonės dalies kapitalo poreikio koeficientų suma;
- (c) techninių atidėjinių ir atidėtųjų mokesčių galimybės padengti nuostolius korekcija apskaičiuojama kaip tų korekcijų suma visuose tiksliniuose fonduose ir likusioje įmonės dalyje;
- (d) MKR, lyg diversifikacija nebūtų sumažėjusi, apskaičiuojamas taikant įprastinę MKR formulę (pateikiamą direktyvos „Mokumas II“ 103 straipsnyje) kaip duomenis naudojant pirmiau apskaičiuotas vertes.